

РЕШЕНИЕ

№ 36392

гр. София, 05.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав, в публично заседание на 23.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разгледа дело номер **9450** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.172, ал.5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/. Образувано е по изпратена по подсъдност от Административен съд –Бургас жалба на Р. В. В., ЕГН: [ЕГН] от [населено място], [улица] А, ет.1, ап.1 чрез адв. М. Н.- [населено място], [улица], ап.2, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-0769-000367 от 18.06.2025г./ връчена на 29.07.25г./ с която на основание чл.172, ал.1 ЗДвП е приложена ПАМ по чл.171, ал.2а, б.“а“ ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца. В жалбата се твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна. Сочи се, че е издадена в противоречие с материалния закон.Приложената ПАМ по отношение на жалбоподателя Р. В. се основавала от фактическа страна на това, че на 17.06.2025г. около 15, 00 часа в [населено място], на [улица] собственият на жалбоподателя лек автомобил „Порше К.“ с рег. [рег.номер на МПС] е бил управляван от Д. П. К., като водачът Д. К. не притежавал СУМПС и е бил неправопособен водач. Твърди се, че жалбоподателят Р. В. не е предоставял собствения си автомобил „Порше К.“ на неправопособния Д. К.. Автомобилът „Порше К.“ се ползвал основно от сина на жалбоподателя, а именно от В. В.–правопособен водач. Последният е предоставил автомобила на Д. К., без да знае, че К. е неправопособен. Това ставало ясно от протоколите за разпит като свидетели на жалбоподателя и на неговия син във връзка с водено досъдебно производство, които следвало да бъдат изискани. Сочи се, че жалбоподателят не е знаел, че неговият син ще предостави управлението на автомобила „Порше К.“ на неправоспособен водач, а именно на Д. К.. Следователно не бил налице „умисъл“ от страна на жалбоподателя или на неговия син за осъществяване на състава на нарушението по ЗДвП, въз основа на което спрямо

жалбоподателя Р. В., като собственик на въпросното МПС, е приложена процесната ПАМ. По този начин с жалбата се обосновава твърдяната материална незаконосъобразност на ПАМ. Исканата на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-0769-000367 от 18.06.2025г., изд. от Началник група –ОДМВР– Б. –Сектор „Пътна полиция“. Заявява се претенция за присъждане на разноските по делото.

В с.з. жалбоподателят - Р. В. В., редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът .Началник група –ОДМВР– Б. –Сектор „Пътна полиция“, редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява.

СГП не изпраща представител.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

От приложените по делото доказателства се установява, че процесната ПАМ по чл.171, ал.2а, б.“а“ ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца, е наложена жалбоподателя Р. В. В., затова че на 17.06.2025г. около 15, 00 часа в [населено място], на [улица], собственият на жалбоподателя лек автомобил „Порше К.“ с рег. [рег.номер на МПС] , е управляван от Д. П. К., като водачът Д. П. К. не притежава СУМПС и съответно е неправооспособен водач.

На водача Д. К. са съставени 2 бр. АУАН, а именно: АУАН серия GA №4252551 за нарушение по чл. 150 от ЗДвП, за управление на МПС - лек автомобил „Порше К.“ с рег. [рег.номер на МПС] , без да е правоспособен водач- не притежава СУМПС ; АУАН серия GA № 4252552 - за нарушение по чл.5, ал.3,т.1 от ЗДвП - че управлява МПС - л.а. „Порше К.“ с рег. [рег.номер на МПС] , след употреба на наркотични вещества или техни аналози.

С оспорената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-0769-000367 от 18.06.2025г. е приложена спрямо жалбоподателя, като собственик на автомобила „Порше К.“, ПАМ по чл.171, ал.2а, б.“а“ ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

По делото е приета административната преписка, съдържаща вкл. АУАН, справки за нарушител водач, оправомощителни заповеди.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в 14-дневния срок за обжалване, срещу подлежащ на обжалване акт от лице, за което той е неблагоприятен, поради което е допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Определянето на тези служби е в правомощията на министъра на вътрешните работи, с оглед разпоредбата на чл. 165, ал.1 от ЗДвП.С оглед представените заповеди /вкл. Заповед № 8121К-12134/28.09.2023г., видно от която издателят на оспорената ЗППАМ заема посочената в ЗППАМ длъжност/ Съдът намира, че атакуваният административен акт е издаден от компетентен орган и в предвидената писмена форма.

Оспорената заповед за прилагане на ПАМ е постановена в писмена форма и съдържа изискуемите реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК. Посочено е както правното основание за упражненото административно правомощие, така и фактите и обстоятелствата, възприети като релевантни за наличието на материалноправната предпоставка за прилагане на ПАМ. Поради това съдът приема, че изискването на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП и чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК за постановяване на мотивиран индивидуален административен акт е изпълнено.

Съдебният контрол за материална законосъобразност на оспорения индивидуален административен акт обхваща преценката дали са установени от компетентния орган релевантни юридически факти, изложени като мотиви в акта и доколко същите се съотнасят към посоченото в заповедта правно основание.

Съгласно чл. 171, т. 2, б. "а" ЗДвП - „За осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство: без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година“.

В случая ПАМ е наложена в хипотезата: „Както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства“, тъй като автомобилът „Порше“ на жалбоподателя е управляван от неправопособен водач - Д. К.. Процесната ПАМ е наложена за минималния срок от 6 месеца. От доказателствата по делото, в т.ч. АУАН, който съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното, а констатациите му не са опровергани от жалбоподателя, се установява, че на 17.06.2025г. около 15, 00 часа в [населено място], на [улица], собственият на жалбоподателя лек автомобил „Порше К.“ с рег. [рег.номер на МПС], е управляван от Д. П. К., като водачът Д. К. не е притежавал СУМПС и е неправоспособен водач.

Приложената с обжалваната ПАМ мярка по чл. 171, т. 2, б. "а" ЗДвП няма санкционен характер. ТЯ СЕ ПРИЛАГА БЕЗ ОГЛЕД НА ВИНАТА, ЧРЕЗ НЕЯ СЕ РЕАЛИЗИРА ДИСПОЗИЦИЯТА НА ПРАВНАТА Н.. Принудителната административна мярка по своя характер е вид административна принуда, предвидена в специалния закон с оглед спецификата на регулираните с него обществени отношения, и се прилага превантивно. За компетентния орган е достатъчно да има надлежно съставен АУАН с констатирано от компетентните лица нарушение, което при условията на обвързана компетентност го задължава да приложи посочената мярка. Принудителната административна мярка не е насочена към личността на дееца - да санкционира неправомерното му поведение, а е насочена към правните последици от неправомерното поведение - да се предотврати и преустанови административното нарушение - чл. 22 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Това означава, че налагането на процесната ПАМ не е свързано с изискване за наличие на „умисъл“ у жалбоподателя, поради което и исканията му за приобщаване на протоколи за разпит на свидетели/ на него и сина му/ по ДП се прецениха от Съда като неотнормирани, а тезата по жалбата за неоснователна. В такъв смисъл е РЕШЕНИЕ № 1235 ОТ 30.01.2019 Г. НА ВАС ПО АДМ. Д. № 10192/2018 Г., VIII О. - „... Правилно АС е приел, че посочената от административния орган правна норма на чл. 171, т. 2 а, б. "а" от ЗДвП регламентира налагането на ПАМ на собственика на МПС, което е управлявано от неправоспособно лице. ... Действително, приложимата правна уредба не обвързва принудителната мярка с установяване на вина на собственика, поради което без правно значение са обстоятелствата дали жалбоподателката лично е предоставила управлението на собственото си МПС, дали това е направено от друго лице и дали тя е знаела за това. Законът допуска засягане на правата ѝ с оглед постигане на целта, регламентирана в чл. 1, ал. 2, както и в чл. 171 от ЗДвП - опазването на живота и здравето на участниците в движението по пътищата, както и

преустановяването на административните нарушения...“.

Съдът намира още, че мярката се явява съответна на целта на закона в защита на значим обществен интерес – на охрана на безопасното движение по пътищата.

По гореизложените съображения съдът счита, че оспорената заповед отговаря на всички изисквания за законосъобразност, поради което подадената срещу нея жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените разноси.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 81 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба на Р. В. В. от [населено място], [улица], ет.1, ап.1 чрез адв. М. Н.- [населено място], [улица], ап.2 срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-0769-000367 от 18.06.2025г., с която на основание чл.172, ал.1 ЗДвП е приложена ПАМ по чл.171, ал.2а, б.“а“ ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.172, ал.5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: